

„Mindenk az ő jutalmát veszi az ő munkája szeriat“ 1. Kor. 3, 8,

XII. évfolyam.

Budapest, 1919.

3-4. szám

Megjelenik minden negyedévben.

Tartalma az 1919. harmadik és negyedik negyedévre:
1. Missziói programok. 2. Kéthetente ímaórák programja. 3. Különfelek.

Misszióra 1919. okt. 4. Imára 1919. okt. 11.

A szombat megőrzésének szabályai.

Az izgatóságok káros befolyása.
(White E. G.)

1. Szabad-e saját munkánkat végezni szombat napján? 2. Móz. 20, 9. 10.
2. Szabad-e szombat napján terhet kívinni házukból? Jer. 17, 21, 22, 27.
3. Kire vonatkozik a szombat megőrzésének parancsolata? 2. Móz. 20, 8-11.

„Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályákon futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek. Mindaz pedig, aki a pályafutásban tusakodik, mindenben magatartott; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant.“
1. Kor. 9, 24. 25.

4. Mily intézkedéseket tett Nehemiás próféta a szombat megszentelésére? Nehem. 13, 19, 20; 13, 21, 22; Amos 8, 5. 6.

5. Szabad-e főzni, vagy sütni szombat napján? 2. Móz. 16, 23.

6. Szabad-e keneteket készíteni, vagy halottakkal foglalkozni? Luk. 23. 54-56.

7. Szabad-e saját érdekeinket szolgálni? Ésa. 58, 13.

8. Honnan tudjuk, hogy a szombat megszenteléséhez tartozik a betegek gyógyítása? Ján. 5, 7-9.

9. Miért tanította az üdvözítő tanítványait imádkozni, hogy ne legyenek menekülők szombat napon? Máté 24, 16-20.

10. Vajon a szombat megtartásához tartozik-e a gyülekezetek tartása? Luk. 4, 16.

A legnagyobb dicsőségek tekintetében a verseny jutalmának elnyerését.

Az Úr vigasztalja a gyászolókat azon erős hittel és tudattal, hogy csakhamar boldogan viszontlátják elvesztett kedvesüket.
Balázs G.

Temetés Széken.

Rövid szünet után 1918 november 26-án meghalt az Urban a mi kedves atyánkfia Tamás András életének 60. évében. 15 évig volt hű tagja a széki gyülekezetnek. Alulírott a háznál és a temetőben tartott vigasztaló beszédet a Jelen. 14, 13. verse alapján.

Nemes Gyula testvérünk Abaúj-Szepsiből keres egy jóra való fiút tanulóknak kádár műhelyébe. Az illető fiú vagy testvérnek, vagy barátónak gyermeke legyen.

Tudatjuk kedves testvéreinkkel, hogy Huenergardt atyánkfia január hó 23-án egész családjával együtt Amerikába utazott. Célja az Úr ügyének előmozdítása. Mihelyt elvégezte ottani munkáját, azonnal vissza szándékozik térni körünkbe. Az Úr őrizze meg ővével a hosszú úton és segítse vissza őket mielőbb hozzánk, hogy együttesen végezzük az Úr munkáját. Amerikai címe: Huenergardt Hillsboro, Kansas, U. S. A.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapest.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.

Felelős szerkesztő: Huenergardt János F.

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, I., Krisztina-körút 167.

Amerika részére: Review & Herald Publ. Assn.,
New-York City, 32. Union Square East.

s oly életet éljünk, hogy egykor az Úr trónja előtt való megjelenésünk az örömmek és földi életünk megjutalmazásának napja legyen.

Az Úr vigasztalja meg a gyászoló testvéreket s engedje meg nekik, hogy szeretett gyermeküket boldogan viszontláthassák.

Dicsérolg kell ez ízben megemlekeznünk a kedves miskolci testvéreink és barátainkról, akik mint a buzgalommal és áldozatkészséggel igyekeznek előmozdítani az Úr országának ügyét s akik szilárdan állanak az igazságban.

Erejüket felülmúló áldozataik áldása, melyet a hozzájuk érkező atyafiak érdekében s az evangéliumi munka elősegítésében hoznak, viszaszáll rájuk s a megmentett lelküket, kiket ama nagy városban, vézetnek az igazsághoz, melyben az Úr őket vigyázókká tette, egykoron mint drágakövek ragyognak koronájukban.

Temetés Soroksáron.

F. évi február hó 7-én volt Soroksáron a mi kedves Pala testvérünk feleségének temetése. Egy nagyon kedves testvérünket veszítettük el benne, aki családjával egyetemben kitartó hűséggel állott az igazság mellett minden időben.

A veszteséget annál jobban érezzük, mert a főváros tövében fekvő óriási kiterjedésű községünkben lettebb nagy szükség van minden egyes hűségese lélekre, aki az Úr ügye iránti hűségével bizonyosságot tesz az igazságról.

A szigorú hideg ellenére is számom, a legmesszebb helyeken lakó testvéreink keresték fel a gyászoló testvérünket, hogy irányában és kis lánykaja iránt érzett részvétüket kifejezésre juttassák.

Alulírott a gyászházban s a sírnál a 90. zsoltár alapján az igazságnak és a vigasztaló szavait intézte az egybegyűltekhez.

A jutalom egy hervadó virágokból fűt koszorúból állott, melyet a tömeg ujjongó tetszésnyilvánítása között adtak át a győztesnek. Ha egy oly jutalom elnyeréséért, melynek önmagában semmi értéke sem volt, oly mértékben meg tudták az emberek magukat tagadni, mily áldozatokat hozunk az önmegtartóztatásban mi, akik az örök élet hervadhatatlan koronájáért küzdünk?

Egy komoly és ünnepélyes feladat elvégzése járul reánk. Izlésünk, szokásaink és hajlandóságaink legyenek a legteljesebb összhangban az életnek és egészségnek törvényeivel. Így nyert-hetjük el az egészséget és a szellemi tisztaságot, melyeknek segítségével különbséget tudunk tenni a jó és rossz között. (Folytatása következik).

Misszióóra 1919. okt. 18.

Mért kell megőriznünk a szombat napját?

1. Mely napon nyugodott meg és mely napot szentelte meg Isten? 1. Móz. 2, 1-3.
2. Mily viszony van Krisztus és a szombat között? Mark. 2, 27. 28.
3. Mily példát mutattak nekünk Krisztus tanítványai? Luk. 23, 54-56.
4. Az örökérvényű tizparancsolat legnagyobb pontja hogy hangzik? 2. Móz. 20, 8-11.
5. Krisztus hatála után 20 évvel megőrizték-e a hívő gyülekezetek a szombat napját egész Júdeában, azok is, akik a pogányok közül jöttek? Ap. csel. 15, 17-21.
6. Ha a zsidók megbűnték volna a

szombatot, fennállana-e még Jeruzs.?

Jer. 17, 21-7.

7. Melyik napon prédikált Pál apostol a pogányoknak? Ap. csel. 13, 42-44.

8. Pál apostol sohasem vétett a zsidó törvények ellen, tehát megszegte-e valaha a szombatot? Ap. csel. 28, 17.

9. Vajjon érvényben lesz-e a szombat az új földön is? Ésa. 66, 22. 23.

Imaóra 1919. okt. 25.-ére.

Kivonat a keresztényt mértékletesség című könyvből.

Hogy a mértékletesség kérdését helyesen felfoghassuk, bibliai szempontból kell vele foglalkoznunk. Az igaz mértékletességnek és a vele egybekötött áldásnak sehohsem találjuk olyan szembeszökő példáját, mint a babilóniai királyi udvarban élt Danielnek és héber társainak történetében.

Midőn ezen ifjakat kiválasztották arra, hogy a kaideiai nyelvet és írást megtanulják s hogy szolgáljanak a király udvarában, naponta a király asztalánál kellett volna ékeznök, eledellel kellett volna élnök s borát kellett volna innök. »De Daniel elítökele magában, hogy nem fertözteti meg magát a király ételével és a borral amelybel az iszik vála.« Dán. 1, 8.

A számukra rendelt táplálék oly ételből állott, melyeket Mózes könyve tisztátalanoknak nyilvánított. Ezért arra kérték a főudvarmestert, kinék felgyelete alatt állottak, hogy számukra egyszerűbb eledeleket utaljon ki. Amde ez vonakodott kérésüknek eleget tenni, mert attól tartott, hogy az egyszerűbb eledel káros befolyást gyakorol

rol testi egészségükre s így azon veszelnyek teszi ki magát, hogy a király kegyét elvesziti. De Daniel állhatatosan kérte, hogy legalább tíz napi kísérletet tegyen velük. Ez meg is történt és a tíz nap elteltével csodálkozva látták, hogy sokkal jobb szimben vannak, mint azon ifjak, kik a király eledelével éltek. Ettől kezdve Daniel és társai kizárólag növényi eledellel és vízzel táplálkoztak.

Nem a nevezett ifjak becsvága, vagy büszkesége volt az oka annak, hogy most a király udvarába kerültek oly emberek társaságába, akik Isten sem nem ismerték, sem nem félték. Ők foglyok voltak egy idegen országban és végtelen bölcseségük folytán kerültek ide. Midőn hitük ily módon próbára tétetett, nem törödve az öket környező számtalan veszéllyel, elhatározták, hogy hiven kitaranak az Isten iránti engedelmisségben. Jólehet ki voltak téve azon veszélynek, hogy elveszítik a király kegyét, mégis hívek akartak maradni őseik hitéhez. Engedelmeskedtek az isteni törvényeknek úgy egészségi, valamint erkölcsi vonatkozásában s Isten áldása testi erővel, szépséggel és értelemmel ajándékozta meg öket. (Folytatása következik)

Misszióóra 1919. nov. 1.-ére.

Isten szava.

1. Eredete. Az írás Istentől adatott. 2. Tim. 3, 16. Proféták által adá azt az Ur. Zsid. 1, 1; Ap. csel. 3, 21., vagy Isten szent férfiai által. 2. Péter 1, 21
- II. Jézus figyelmeztet bennünket, hogy az írásokban kutassunk, mert

azok által lehetnek Isten gyermekei tökéletesek. Ez 2. Tim. 3, 16. értelmében azáltal történik, hogy az írás

- a) tanít (Zsolt. 119, 104. 130; 19, 8; 2. Pé. 1, 19.)
- b) meggyőz (Zsid. 4, 12. 13.)
- c) javít (Jak. 1. 23-25.)
- d) és fenyt bennünket, illetve meggyőz az igazságról. Tit. 2, 11. 13.

Ha azt akarjuk, hogy Isten szavának tanulmányozása javunkra legyen, úgy készeknek kell lennünk arra,

- a) hogy Isten szent neve által vezérelni hagyjuk magunkat. (Ján. 16, 13.)
- b.) hogy a bibliát figyelemmel olvassuk. (Máté 13, 19.)
- c) hogy az írás szavait elfogadjuk. (Jan. 7, 17.)

III. Ilyen módon Isten igéje világító szövevé válik az örökkévalóságához vezető utunkon. Zsolt. 119, 105

Imaóra 1919. nov. 8.-án.

(White E. G. asszony irataiból.) Folytatás.

Ezen ifjak helyes nevelésben részesültek gyermekkorukban és most, midőn a családi kör áldásos befolyásától megfosztattak, továbbra is hívek maradtak azon tanításhoz, melyben gyermekkorukban részesültek. Miközben az önmegtartóztatásban gyakorolták magukat, komolyak, kitartóak és szorgalmasak voltak. Nem a büszkeség, vagy a hamis becsvágy vezérelte őket, cselekedeteik indokát megvetett népük becsületének és Istenük ügyének megvédése képezte.

Midőn egy év elteltével ezen ifjak képességét megvizsgálták a király előtt, egyikük sem volt annyira előrehaladott, mint Dániel, Misáel, Chananja és Aza-

rija. „És minden bölcs és értelmes dologban, amely felől a király főlk tudakozódék, tiszszerte okosabbnak találá őket mindazoknál a varázslóknál és irástudóknál. akik országában találattak.”

Minden országból, melyet csak meg-hódított a nagy uralkodó, jöttek nagy számban ifjak a babiloni udvarba, köztük olyanok, akik a legkiválóbb velükszületett képességekkel bírtak. De egyetlen egy sem akadt közöttük, aki a héber foglyokat utólrta volna. Az egyenes testtartás, a biztos, erőteljes járás, a finom árcvönások és a tisztá lehellet, mind annak voltak bizonyosá-gai, hogy helyes életmódot folytattak s hogy a természet tiszteli azokat, akik törvényei iránt engedelmességgel visel-tetnek.

Dánielnek és társainak történetét azért jegyezte fel számunkra a szent-írás, hogy az minden hely és idő ifju-sága számára ragyogó példa gyanánt szolgáljon. Amit ők véghezvittek, azt mindenkinél módjában áll megcsele-kedni. A mi ifjúságunk is époló mér-tékben adhatja tanubizonyosságát az iga-zí mértékletességnek, mint a bibliai héber ifjak, akik a legkedvezőtlenebb körülmények között elég lelkierővel bírtak, hogy a legnagyobb kísértések-kel megbirkózzanak.

Mérlegeljük komolyan azon tanulsá-gokat, melyeket ezen történet nekünk nyújt. Az egyszerű és takarékos élet-nek veszedelme nem olyan nagy, mint az, hogy azon javakkal, melyekkel Is-ten oly bőségesen halmoz el bennün-ket, mértéktelenül élünk. Állandoan kísért bennünket a pazarlásnak és ki-csapongásnak veszedelme. Azoknak, akik erejüket Isten országa építésére

akarják felhasználni, állandóan küzde-mi kell önmaguk ellen, nehogy káros, vagy lealacsonyító módon elégtisék ki-tesztí szükségleteiket.

Az ujonnan felnövő nemzedék állan-dóan az élvezetvágy és kicsapongás veszedelmének van kitéve. Különösen a mi nagy városaink kínálnak bősé-ges kielégítést minden váagnak. Azok, akik Dánielhez hasonlóan nem engedik magukat félrevezetni, el is nyerik min-den bizonytal a józan és erkölcsös életmód jutalmát. Nagyobb szívós-ságra és kitartásra tesznek szert és egy oly erőfelesleggel rendelkeznek, melynek mindannyiszor örömmel ta-pasztalják áldását, valahányszor szük-ségben lesznek. (Folytatása következik).

Misszióra 1919. nov. 15.-én.

Az ezeréves birodalom:

I. A békének egy ezeréves birodal-mat hiába várjuk e földön, mert hisz a biblia azt állítja, hogy az emberek mindig rosszabbak lesznek. 2. Tim. 3, 13.

II. A bibliai ezeréves birodalmát úgy értjük meg a legjobban, ha szem-ügyre vesszük azon eseményeket, melyek beköszöntése előtt, melyek fennállása alatt és elmúlása után men-nek végbe.

1. Az ezer év előtti események:
 - a) Krisztus eljövetele. 1. Tess. 4, 16a.
 - b) Az igazak feltámadása. 16b. vers.
 - c) Az életben lévő igazak elváltó-zása. 1. Tess. 4, 17.
 - d) Az istentelenek első ízbeni meg-semmisítése. 2. Tess. 2, 8; Jel. 20, 5a.
2. Az ezer év alatti események:
 - a) Az igazak az égben itélkeznek a

gonoszok felett. 1. Tess. 4, 17; Jel. 20, 4; 1. Kor. 6, 2. 3.

b) Mivel a föld pusztá és üres, sántán meg van kötve. Es. 24, 1. 17—20; Jel. 20, 1—3.

3. Az ezer év utáni események:

a) A gonoszok feltámadása folytán sántán szabad lesz. Jel. 20, 5a, 7.

b) A szent város alászáll. Jel. 21, 2.

c) A gonoszok második, végleges pusztulása. Jel. 21, 2.

d) A föld ujjafteremtése. Jel. 21, 1; Esa. 65, 17; 2. Pét. 3, 13.

III. A megváltás terve elvégezve. Jel. 21, 3. 4.

Imaóra 1919. nov. 22.-ére.

(Keresztényi mértékletesség.) (Folytatás.)

A természetes életmód elősegíti szel-lemi kifejődésünket. A szellemi képes-ség, testi erő, s egészség és a magas életkor megváltozhatatlan természeti törvényektől függenek. Ezen dolgok tekintetében nem létezik véletlenség. A természet Istene nem avatkozik be, hogy az embert megmentse a termé-szeti törvények áthágásának szomorú következményeitől. Sok igazságot tar-talmaz az a közmondás: „ Mindenki saját sorsának kovácsa.” Igaz ugyan, hogy a szülők nagy mértékben felelő-sek gyermekeik neveléséért, de azért használhatóságunk és értékünk az é-lelben mégis saját életmódunktól függ. Daniel kiváló nevelésben részesült gyermekkorában s ezen nevelés nél-kül alig lett volna azzá, amivé lett. Ámde eljött az idő, midőn társaival egyetemben önállóan kellett cseleked-nie s ezen cselekvésétől függött egész jövője. S ekkor erős elhatározással

hívek maradnak ifjukorukban nyert ta-nításaikhoz. Magasztos állásukat iste-mi félelmüknek köszönheték, amely minden bölcsesség kezdete. Isten szent jelke erősíti a nemes szándékot és a jó elhatározást.

A mértékletenség volt kezdetfől fog-va a világ átka. Noe fia a bor mér-téktelen élvezete folytán sülyedt oly mélyre, hogy szegyenérzetét teljesen elvesztette s egy oly átkot vont ma-gára, amely gyermekeit is sújítja.

Nádáb és Abihu egy magasztos és szent hivatást töltöttek be; ámde a bor élvezete folytán oly zavart lett szellemük, hogy nem tudtak különbsé-get tenni a szent és közönséges kö-zött. „Idegen áldozatot, idegen tüzet, mutattak be s midőn ily módon meg-szentségtelenítették és lábbal taposták Isten parancsát, megölé őket az Ur kihívott haragja. (Foly. köv.)

Misszióra 1919. nov. 29.-ére.

Isten törvénye.

I. Isten a világmindenség ura. Zsolt. 103, 19. Valamint a földi országok-ban a törvények segítségével vigyáz-nak a rendre, hasonlóképen Isten or-szágba is törvények vannak. Zsolt. 74, 16; 1. Kor. 14, 33.

II. Azon törvényeket, melyek Ister-hez való viszonyunkat szabályozzák kinyilatkoztatta az Ur, mert

- a) Ábrahám ismerte és megtartá azokat, 1. Móz. 26, 5.
- b) Isten Sinai hegyén kihirdette zokat Izrael számára. 2. Móz. 20.
- c) Krisztus is megtartá az összes parancsolatokat. Jan. 15, 10.

A részegítő italok élvezése elyengífti az értelmet és elzárja a szívet minden tisztá és szentebb érzelemről. Az élettelen kövek inkább hallgatnak az igazságra és a tiszta erkölcsökre, n.int azok az emberek, kiknek értelmét és érzelmeit a mértékletesség eltompította. Azok, akik egyszer a bün ösvényére lépnek, öntudatlanul is mind tovább sodortatnak, míg végül teljesen elzülленnek, tönkre mennek és értelmüket elveszítik. S miközben a hívők tettenül alszanak, a bün mind erősebb lesz s mind több áldozatot követel. Tekintse minden egyes hívő a mértékletességben és az önmegtartóztatásban való példaadást oly lelkiismereti kérdésnek, amelytől eljövendő nemzedékek üdve és boldogsága függ.

Néha kétségtelenül nagy erőlködéseket tesznek az emberek, hogy a mértékletesség és a kicsapongások ellen küzdjenek, de az elvadult oroszlánt nagyon nehéz megszelídíteni. Sokkal több eredményt érünk el, ha a baj elkerülése céljából kioktatnók a szülőköt arra, hogy mily fontos, hogy kifogástalan jellemet fejlesszenek serdülő gyermekeikben. A szeszese italok utáni vágyat az egyes családok kebelében növelik, sőt nem ritkán azoknak asztalán, akik az ellene való küzdelemben tulajdonkép részt vesznek. Sokkal mélyrehatóbb és gyökeresebb munkát kellene végezni azoknak, akik az emberi társadalom ezen, egyik legnagyobb csapása ellen akarnak küzdeni.

A mértékletesség következtében az emberekemészési szervei elyengülnek

I. Isten már a teremtsénel elrendelé a szombat parancsát. 1. Móz. 2, 1-3. Mivel Istennek a nyugalomra szükségé ge nincs, (Ésa. 40, 28.) a hetedik napon való megpihenése például akart szolgáláni az emberek számára. Márk. 2, 27.

II. Már a patriárákák ismerték az időknek hetekre való felosztását.

- 1. a) Noé mindig egy hétig várt, amíg a galambot a bárkából kibocsátotta. 1. Móz. 8, 6-12.
- b) Jákob hetek szerint számított. 1. Móz. 29, 27.

2. A szombat parancsát a zsidók jóval a Sinai hegyi kinyilatkoztatás előtt ismerték már. 2. Móz. 16, 4. 27. 28.

3. A szombat az ujszövetségben is hirdtetik:

- a) Krisztus megtártá a szombatot. Luk. 4, 16.
- b) Tanítványait a szombat megszentelésére oktatta, mivel kötelességükké tette, hogy a mennybemenetele után 40 évre, Jeruzsálem pusztulása alkalmával bekövetkező menekülésükkor a szombatot megszenteljék. Máté 24, 20.
- c) A tanítványok és apostolok megtartották a szombatot és erre tanították a pogány keresztyéneket is. Luk. 23, 56; Ap. csel. 13, 42. 44; 15, 21; 17, 3; 18, 3, 4.
- 4. A szombat az új földön is megszenteltetik. Ésa. 66; 23.

III. Ha a szombatot helyes értelemben tartjuk meg, az a legnagyobb áldásunkra lesz. Ésa. 58, 13, 14,

hezíteni az alkohol élvezését. Számos helyen ottthonokat állítottak fel az iszákosság rábszolgáinak. De a betegek nem maradhattak örökre az intézetben. S így az eredmény mindig kétes értékű volt. Végre visszatértek mindnyájan az emberi társadalomba. Itt újból ki voltak téve mindnyájan az alkohol csábításainak. A legelőszertűbb természetesen az alkohol abszolút tilalmának a behozatata volna. Amde egyes államok kormányait alán-tás érdekek még visszatartják attól, hogy e téren erélyes és radikális rendszabályokat hozzanak.

Manapság számos oly szilárd jellemű férfiúra volna szükségünk, mint Dániel volt, akik tisztá szívvel, szilárd elhatározással s fételem nélküli fellepéssel bírnának. Isten azt szeretné, hogy az ember a hasznavehetőség és erkölcsi fejlődés létráján minden nap magasabb fokot érjen el. A jó Isten szívesen segít nekünk, ha mi magunk is megkíséreljük legalább, magunkon segíteni. Minden hívő legszentebb feladata, hogy jó példáját és személyes befolyását Isten oltalán érvényesítse. Az evangélium prédikátorai mint harsonát emeljék fel szavukat, hogy hirdessék az „ő“ népüknek bünét és Jákob házának vétkét. Az ifjúságot oktatnunk és felvilágosítanunk kell. A jelen és az eljövendő élet boldogsága egyaránt attól függ, hogy mint használjuk fel a jelen életet. Tartozkodjunk a inértékletenséghez vezető legelső lépés megtevésétől. Ha gyermekeinket meg akarjuk óvni a veszedelemtől, úgy első sorban magunknak kell előljárni a jó példával. (Folyt. köv.)

- 2. Isten törvényeit jellemzi:
 - a) A szeretet. Maté. 22, 38-40.
 - b) Az igazság. Róm. 7, 12.
 - c) A változhatatlanság. Máté 5, 17, 18.

3. Isten törvényeinek megtartása végtelenül fontos, mert

- a) az örök élet elnyerésének előfeltételét képezi. Mát. 19, 16, 17.
- b) A bün a törvény megszegése. (1. Ján. 3, 4.) s a bün zsoldja a halál. Róm. 6, 23.
- c) Az emberek egykor ezen törvények értelmében ítéltetnek meg. Jak. 2, 10-12.

III. Azért vizsgálj meg magad, hogy a legteljesebb összhangban vagy-e Isten törvényeivel. 2. Kor. 13, 5.

Nagy Sándor, Görögország királya könnyebben tudott királyságokat meghódítani, mint önmagán uralkodni. Ez a nagy ember, aki nemzeteket hódított meg, mértékletességének áldozata lett.

Az évezredek fejlődés és kultura ellenere még ma is meg van az a sötét folt, mely a világtörténelem lapjait oly gyakran beszennyezte. A többek között, bárhova forduljunk, mindenütt felleljük az iszákosságot, gyászos következményeivel együtt.

Bármennyire törekedtek is egyes körök az iszákosság bünének korlátok közé való szorítására, bejjes igyekezetük a legtöbb esetben meddő maradt. Egyes államok nagy adóval és különféle tilalmakkal akarják megne-

és a közönséges eledelek nem csillapítják többé az éhséget. Egy természetellenes állapot áll be. Az ember kívánja az izgatószerkeket. Mivel ezen izgatószerkeket élveztetni kellemes testi érzés kíséri, sokan arra akarnak következtetni, hogy tényleg elkerülhetetlenül szükségük van azokra. De a káros befolyásuk nem maradhat el. Mivel az idegrendszer az izgalom előidézésére jövő segélyforrásból kölcsönzött erőt, felhevülését egy kóros kimerülésnek kell szükségszerűleg követni. Épp az a pillanatnyi megkönnyebülés, amit az egyes izgatószerkektől előidézőnek, a legfőbb bizonyítékai annak, hogy az, ami erőnek látszik, tulajdonképp egy, az egész testnek ártó ideges izgalom. Mikor ily módon az izgatószerkektől utáni vágyat felbresztették, állandóan vágyakoznak az ideges izgalom után. Minél inkább gyengül az idegrendszer s minél kevésbé tud megenni természetellenes izgatószerkektől, annál inkább növekszik az ezen dolgok utáni beteges vágy, míg végül az illető sem a szükséges akarattal, sem erővel nem bír, hogy őket teljesen mellőzze.

Misszióra 1919. decz. 27-én.

A megváltó eljövetele.

- I Mielőtt az üdvözítő elvált tanítványaitól, határozottan kijelentette nékik, hogy ismét el fog jönni, sőt annak idejét is meghatározta. Jan. 14, 1-3.
- II. 1 Hogy történik az üdvözítő eljövetele? Ugy jön vissza, ahogy az égből ment, (Ap. csel. 1, 9-11.) tehát a saját személyében (1. Tess. 4, 16.)
- b) „az ég felhőiben” (Jel. 1, 7.) a levegőben (1. Tess, 4, 17.)

- c) minden szem meglátja. (Jel. 1, 7.)
- d) az összes szent angyalokkal. (Máté 25, 31.)
- e) nem a kamrában sem a pusztában. (Máté 24, 26.)
- 2) A Jel. 22, 12. adja tudunkra Krisztus második eljövetelenek célját, s ez:
- a) a Krisztusban elhaltak feltámadnak, (1. Tess. 4, 16.)
- b) Akik élnek és megmaradnak, ezzel egyidejűleg elragadtatnak az ég felhőibe. (1. Tess. 4, 17.)
- c) „Hogy ott legyetek, ahol én vagyok”. (Jan. 14, 3.)
- d) a gonoszokat és a sántát elpusztítja az Ur. (2. Tess. 2, 8, 12.)

III. Krisztus eljövetele Isten gyermekére nézve boldog reménységének beteljesedését jelenti. (Tit. 2, 11-13.) Az istentelenség ugyanakkor kétségbeesve látják, hogy összes terveik megsemmisülnek s reménytelen helyzetükben a hegyekhez és sziklákhöz kiáltanak segítségül. Jel. 6, 15-17.

Tudomásul!

Svájcból hozzánk érkezett értesülés értelmében tudatjuk a kedves testvérekkel, hogy Huenergard atyánkfia kedves családjával egyetemben, az Ur segítségével szerencsésen Amerikába érkezett, ahol a lehető legjobban érzik magukat. Huenergard atyánkfia, a legnagyobb szeretettel üdvözlő összes gyülekezeteinket és külön-külön minden testvérünket és barátunkat s mindnyájunknak az Ur gazdag áldását kívánja.

Nyugtázások.

Kerekes testvérünk által a következő adományok érkeztek be a magyar evangélikus munká előmozdítására:

Kerekes Márton és neje	50 K
Kovács Józsefné	30
Gille Péterné	6
Forgó Cs.-né urnától	200
Egy kecskeméti barátnőnkől	10
Csongrádról, két kisBorbásatyánkfától	3
Greinek Sárka testvérnő úján:	
Lángi Józseftől	20
Becsei Jánostól	10
Fodor Antalnétól	5
Rátion közsegből továbbá:	
Kerekes Gergely	10
Zsigmond Jánosné	20
Egy pesti testvérnőnk a misszióiskola javára áldandóközzt	112
Nagy Jucika saját pénztárából	1
Tokai Jánosné	4
Egy kecskeméti barátunk	110
Kliéber szászadóné	32
Tabján János barátunk Csorvás	15
Krenyan testvérnő	3

A nagy veszély.

(Komoly szavak öregek és fiatalok számára.)

Mint keresztényi gyülekezet, meg vagyunk győződve Krisztus Urunk második eljövetelenek közellétéről és ennek következtében a legkomolyabban igyekezzünk magunkat ezen eseményre előkészíteni. Mennél határozottabb a világtól való tartózkodásunk, mennél szigorubb a megszentelődésünk, mennél buzóbb munkát fejtünk ki az Ur ügyéért, annál inkább sietetjük az Ő eljövetelet. 2. Pét. 3, 11-14. Ez azonban nem közömbös a mi üdvünk ellenségére nézve és ezért nagy haraggal és elkeseredetten harcol az Isten páncsolatainak megőrzésével. Jel. 12, 17. Ezen harcot olyan módon vezet, hogy a világot és az általános keresztényiséget elaltatja, közömbössé, gondtalan-ná teszi, bünye vezet és fellátítja Isten és az Ő törvénye ellen. Urunk és

Mesterünk ezen állapotot találóan hasonlítja össze Noé idejével: „Mert mint az özönvíz előtt való napokban” Máté 24, 38, 39.

„Mert mint az özönvíz előtti napokban esznek és isznak vala, házasodnak házastíjka vala leányaikat mind a napig, melyen lemené Noé a bárkába és nem tudhatták meg az özönvizet, mig nem eljött vala és mindeneket eltörtött volna; úgy leszen az ember fiának eljövetele is.”

Ha ez a világi gondolkodási mód csupán a „kivül valókra” vonatkozna, úgy mindenki, aki Isten gyülekezetébe bebocsátást nyert, biztosan és elrejtve érezné magát benne, mint Noé a bárkában. Sajnos. az ellenség nem elégedett meg a világ fiaival - ők biztosítottak meg az ő részére, - hanem a hivatalosak, a választottak, az Isten gyermekeire is kivetette hálóját. Nem csoda tehát, ha az özönvíz idejének világszellemé az itélet népének körébe is behatol, Krisztusnak lelke Mózes által a következőket mondja azon napokról: „Látták az Istennek fiai az emberek leányait, hogy szépek volnának és vettek magoknak feleségeket mind azok közül, kiket kedvelnek vala. Annakokáért mondá az Ur: ne maradjon az én lelke örökké az emberben, mivelhogy ő test, 1. Móz. 6, 2, 3. Az Ur akaratán kívüli, az emberek kedve szerinti házasságkötések voltak Isten akkori népe elbukásának és a borzasztó világitéletnek okai. - Mily hangos figyelmeztetés ez részünkre, akikre az időknek vége elérkezett. 1. Kor. 10, 11. Sajnos, nagyon sajnós, hogy a mi ifjuságunk között is mutatkozik ez a világi gondolkodás a szabad és a korai házasságkötésekhez

való hajlamban, éppen úgy, mint a hogy ez a világban szokás.

Bizonyára vannak dícséretre méltó kivételek, erős jellemek, akik egyedül azt tartják szemeik előtt, hogy hogyan szolgáljanak az Úrnak és legyenek kedvesek előtte. De vannak gondolatok, melyek az oly gyakran csak kérdéses boldog házasság utáni törekvés által annyira befolyásoltatnak, hogy a megszentelődés munkája és a megszentelt Megváltó melletti személyes állásfoglalás teljesen a háttérbe szorul.

Kedves Testvérek, itt egy nagy vesztéllyel állunk szemben, egy szirttel, amelyen már sokan hajótörést szenvedtek és fognak is még, mielőtt az örök kikötőbe jutnának. Ezen a szirten zuzta össze magát Sámson, mert a filiszteusok leányai közül vett magának feleséget, aki az ő szemének tetszett, szülei tanácsának ellenére. Birák 14, 3. Ezsau Isten akaratának ellenére pogány nőket vett feleségül, „akik keserítik vala Izsáknak és Rebbekának szívét.“ Ezzel és egyéb bünei által Istennek nem tetszését vonta magára, ugyanígy, hogy nem találta meg a megbánást, jöllehet nagy könnyhullatásokkal kereste azt. 1. Móz. 26, 35; Zsid. 12, 17.

Az a szándék, mely csak a test ki-elégítését tartja szem előtt, volt sok ezer izraelita elbukásának és halálának oka; ez vezet félre ma is sok hívőt, oly férfiakkal és nőkkel házasságot kötni, akik „ő nekik tetszenek“, anélkül, hogy komolyan Istennek lelkétől és szavától kérnének és fogadnának el tanácsot.

A mi ifjuságunk életének és törekvésének fő gondja ne a saját családjának megalapítása legyen, hanem annak bizonyossága, hogy követik-e, és ben-

nük lakozik-e az, aki Hos. 2, 18, 19, versekben a következőképen szól: „És ujonnan eljegyezték magamnak. És eljegyezték téged magamnak örökre igazsággal és itélettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezték el. Bizony, hittel jegyezték el téged magamnak és megismered az Urat.“

A mi főtörekvésünk a Mester és embertársaink szolgálatában való személyes kifejlődésünkre irányuljon. Mindenekelőtt igyekezzék az ifjuság egy oly élethivatást eltanulni és begyakorolni, mely képessé teszi hasznossá lenni ott, ahova az Ur állította, biztosítja létét és így mindketten egy atyafiak, mint testvérnők az életharcra alkalmassá lesznek. A házasság egy isteni berendezés és csakis az Urban kell megköttetnie. 1. Kor. 7, 39. Ha életünknek ezen szent és fontos alkalma Istennek igéjét figyelembe vesszük, úgy látható lesz, hogy Isten gyermekeinek sohasem szabad a világ gyermekeivel, sőt még a más hitűekkel sem házasságra lépnie és különösen az adventisták között előforduló házasságok esetén nagyon gondosan és bölcsen kell eljárni. Nem az értelemnek, hanem az alapelvnek kell a házasságra vonatkozólag is uralkodnia, mint életünknek minden alkalmakor.

A Jézus követőinek legfőbb alapelve pedig az őn megtagadás. Máté 16, 24. „Ezenképen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom.“ Luk. 14, 33. Ahol a szív házassági gondolatokkal van telve, ott nincs elég hely Jézus számára. Ha pedig nem tudsz ezen gondolatokról lemondani, úgy azon veszélybe futsz, hogy egy másik, t. i. a te lelked ellensége fog gondos-

kodni részedre egy férjéről vagy feleségről és igyekezni fog téged egy hitfennel összekötni, hogy téged elbuktasson. Hányszor vált az ilyen házasság a hívő részére végzetessé; hány testvérnőnek kellett keserű könyvek között megbánnia, hogy házasságra lépett jóakaré testvérei tanácsának ellenére olyan ifjúval, aki Istennek alapelveit se be nem tartotta, sem szerette, sőt nem is hitt benne! Látólag talán érdeklődött az igazság iránt, hogy a testvérnőt megnyerje, sőt talán „meg is tért“ és a hívő, azt gondolta: ezt aztán „könyveszem.“ Sajnos, a legtöbb esetben a hit és a keresztyéni tapasztalat meggyöngyítésére, hacsak nem az Úrtól és az igazságtól való teljes eléréshez vezetett az önakaratnak eme győzelme. Magától érthetőleg ugyanez a veszély fenyegeti az atyafiakat is.

Egy prédikátor „Nehéz küzdelmek“ felirat alatt a következő esetről tudósít: „Éppen az evangélizáló hetekben kapott a fiatal, csinos tanítónő egy házassági ajánlatot és pedig egészen váratlanul egy gazdag, magas hivatalnoktól, aki beleszeretett szépségébe. És ugyanezen héten tette meg Jézus is az ajánlatot, hogy szívét és életét Néki ajandékozza. A hivatalnok naponta küldte a szép virágokat és hízkelő leveleket; Jézus szintén szót hozza naponta isteni szeretetének szavai által. A tanítónő szívében erre egy gyötrelmes, kínos harc keletkezett. Amennyire ezen gazdag kérőt ismerte, az egy előkelő, művelt, nemes férfiú volt, de kétségtelenül nem Jézusnak követője, sem egy igaz hívő. És amennyire Ő önmagát ismerte, tudta, hogy szívének és lelkiismereté-

nek a bűnösöket gyógyító Jézusra van szüksége és Ő nélküle élni sem tudna. Ott a földi szerelmi boldogság, gazdagság, cím, tekintély — itt a jó pásztorinak gyöngéd hangja és a vele Istenben elrejtett élet csalogatta. Ezen nehéz tusakodásban hozzám fordult. Én felismertem a veszélyt az ő lelkére nézve és Jézus pártján harcoltam vele szemben; ő azonban még nem tudott választani, csupán midőn már elutaztam, írta nekem a következő szavakat: „Jézus egyedül!“ Mennyire dicsértem ezért Istent.“

A mi fiatal testvéreink is ezen szavakat válasszák életük jelszávául: „Jézus egyedül!“ Ugyanez vonatkozik a hívők közötti házasság esetére is. Oh mily gondosan kell ilyenkor a dolgot megfontolni, nemcsak érzelmeinkre és hajlamunkra kell figyelniünk, hanem Isten hangjára, szüleink és a gyülekezet apáink és anyáink őszinte tanácsára, mielőtt életünkre nézve ezen fontos lépést megtennénk. Hányszor lett már egy meggondolatlan adventista házasság is akadály mindkét résznek a lelki élet fejlődésében.

„Élettársunknak választása olyan legyen, hogy biztosítsa testi, lelki és szellemi jólétét úgy a szülőknek, mint a gyermekeknek. Olyan legyen mely úgy a szülőknek, mint a gyermekeknek képessé teszi áldására szolgáló embertársainknak és dicsőítésére Teremtőjünknek.

Ifjaknak és leányoknak, akik a házasságot felelőségeit magukra veszik, birniok kell oly élettápaszlatokkal, melyek az élet kötelességeire és terheire előkészítik. Egy oly fontos egyesülés mint a házasság, amelynek következményei oly messzire kihatnak, ne

történjen meg elhamarkodva, csak hiányos előkészüldés mellett és mielőtt még úgy a lelki mint a testi erő elégé kifejlődve nincsenek.

Ha világi gazdagsággal nem is bírunk, de a jó egészségnek annál nagyobb áldásával kell bírniok. Nagy körülömbőség se legyen közöttük. . . . Csak Krisztusban köthetünk biztosan és bátran házasságot. Az emberi szeretett erős kötelékét csak az isteni szeretettől nyerheti. Csak ott állandó a mély, igazi és önzetlen vonzalom, ahol Jézus uralkodik. . . . A tiszta, szent vonzalom nem érzelem, hanem alapelv.

Azon fiataloknak, akik házasságra lépni szándékoznak, figyelemmel kell kísérniök érzelmi világát és jelleme fejlődését azon személynek, kivel sorukat megosztani kívánják. Minden lépésünket a házasságkötésre vonatkozólag a határozottság, egyszerűség, őszinteség és az a szándék jellemzze hogy Istennek tetszését és dicsőítését keressük. A házasság nemcsak ezen földi életünket, hanem a jövőendő világi életünket is befolyásolja. Egy komoly keresztvénynek nem lehetnek olyan terveit, amelyeket Isten nem hagyhat jóvá.

Ha az Úr istenfélő szülőkkel áldott meg, úgy keresd az Ő tanácsukat. Fogadd el azon tanulságot, amelyet ők élettapasztalataikból levontak és sok bánattól megóvhatod magadat. De elősorban Krisztust válassz tanácsadónul. Kutasd az Ő szavait imával.

Ilyen tanácsadás esetén is csak olyan férfit válassz élettársul, aki tiszta férfias tulajdonságokkal bír - egy férfit, aki szorgalmas, igyekvő és becsületes, aki istenfélő és az Urat szereti. Egy ifjú pedig oly valakit keressen,

aki képes az éjet terheit vele megosztani, akinek befolyása őt nem esíti és finomítja és aki őt szeretetével boldoggá teheti.

E. G. White.

(A nagy orvos lányomán.)

Értesítés a Középmagyar-misszióterület konferenciájáról.

Isten kegyelme által hosszú idő után ismét alkalmunk nyílt 1919. okt. 30. tól nov. 3.-ig konferenciánkat Budapesten megtartani. Dacára az utazási nehézségeknek, jelen voltak testvéreink a misszióterület különböző helyeiről. A tanácskozásonkonsgyűléseken az egyetértés lelke, uralkodott és mindnyájunk részéről megnyilvánult az a törekvésünk, hogy Istennek nagy műve itt Magyarországon is előrehaladjon. A missziótársulat képviselői etében jelen voltak Conradi L. R., Schubert H. F., és Rühling R. testvérek, hogy tapasztalataikkal nekünk szolgáljanak, tanítsanak és bizátsánsanak beününkét. Területünk munkásai a politikai helyzet miatt számlatunkra nem jelenhettek meg teljes számban.

Az első nyilvános üzleti ülésünket előljárónk a 66. Zsolár felolvasásával kezdte meg. Ezt követte Páncél aivánkia imája. Területünk 11 gyülekezete 27 kiküldöttel volt képviselve. Területünkbe ujonnan a következők lettek felvéve: 1. Csorvás egy csoport képezve 6 taggal, 2. az ezelőtti Középmagyar-Területből mint önmálló gyülekezettek: Miskolcz 20 taggal, Eger 15 taggal, Nyiregyháza 10 taggal és a különböző gyülekezete 2 taggal; az ezelőtti Nyugatmagyar Területből a bonyhádi gyülekezet 11 taggal, továbbá

a következő csoportok: Nagyeveleg 13 taggal, Vál 9 taggal, Rödöny 7 taggal Sopron 5 taggal, Komárom 5 taggal. és a különálló gyülekezete 18 taggal. Ezen ujonnan felvett gyülekezettek és csoportok összesen 4 kiküldöttel voltak képviselve.

Az ország határainak megváltozása folytán a Középmagyar-Területből 18 gyülekezet esik ki a Romániai-Terület részére. Így területünknek jelenleg 17 gyülekezete és 6 csoportja 502 taggal maradt meg.

Előljárónk Minck aivánkia által leadott értesítés mutatja, hogy Isten az Ő művét itt Magyarországon is csodásan vezette és véghez vinni is fogja. Az 1918. évben 10 munkás állt csupán a Középmagyar-területben 76 lélek lett az Urnak megnyerve. A befolyt pénzekről szóló kimutatás az 1918. évről a következő: tized 78305. 76 K., szombatiskolai adakozás 4020. 04 K., kétköznap adakozás 1796.93 K., imanapi adakozás 3372 K., más missziói adakozás 1884.65 K.

Területünknek 2 ifjusági szövetsége van, melyeknek adakozása 552.70 K.-t tesz ki.

A nyilvános üzleti ülések előkészítésével a következő bizottságokat bízták meg:

1. Határozathozatalra: Rühling R., Bodsásy Kálmán és Voigt Miksa
2. Hitelesítésre: Conradi L. R., Páncél Sándor és Koch Vilmos.
3. Kinevezésekre: Schubert H. F., Bähler R., Furlinger János.

A határozathozattal megbízotti bizottság a következőket ajánlotta airoadás végett a gyűlésnek:

1. Hálatelt szívvel tekintünk vissza a multira, amelyben az Ur bennünket a sok nehézségek közepette is gazdagon megáldott és hogy mindeidőig örvendhetünk szabadságunknak. Most újból odaszenteljük magunkat az Urnak munkájára, még több szeretettel és hűséggel öhajjunk egymás irányában lenni és minden erőnkkel az Ur munkájának bevégzésén igyekezni.

2. Tekintetbe véve a politikai helyzetet, elhatároztuk, hogy területünk Középmagyar misszió-terület" elnevezését „Magyar misszió-terület"-re változtatjuk át. Ezen misszió-terület magában foglalja a mostani Magyarországhatárán belől levő egész területet. Ezen Magyar misszió-terület a Missziótársulat alatt áll, éppen úgy, mint minden más misszió-terület. Ennek értelmében alapszabályaink is megváltoztatandók.

3. A tapasztalatok azt mutatják, hogy azon gyülekezetekben, hol a diakonosok rendszeresen munkálkodnak, a gyülekezeti életben előrehaladás látható. Hogy Krisztus Urunk testének tagjai elevenek tegyenek, szükséges, hogy ezen rendszer minden gyülekezetbe bevezessük, sőt tökéletesítsük.

4. Egy biztos és valódi keresztvényi élet elérésére legalkalmasabb eszköz szombatiskola. Kérjük azért a kedves testvéreket, hogy ebben élénk részt vegyenek. Kérjük továbbá a szombatiskolai tisztviselőket is, hogy ez iránt minél több figyelmet és nagyobb érdeklődést tanúsítsanak, tisztségük felelősségének teljes tudatában legyenek.

5. Alapos kilátásunk van arra nézve, hogy a külső missziómunkában ismét

alkalmunk lesz résztvenni. Mi nem akarunk tehát befáradni azon kérésünkbe, hogy az Úr adja meg nekünk az alkalmat Krisztus Urunk közeli eljövételének evangéliumát a pogányoknak is hirdetni. Arra akarunk törekedni, hogy az e célra szolgáló adakozásunk hetenként és fejenként legkevesebb 1.—K.-t tegyen ki.

6. Mindent el akarunk követni az Úrnak segítségével arra nézve, hogy magyar folyóiratunk, az „Üdv Üzenet” újból rendszeresen megjelenjék és testvéreinket, könyvárusítóinkat és a traktát egyesületeket annak terjesztésére buzdítani.

7. Elismerjük az ifjuság munkájának fontosságát és arra akarjuk buzdítani őket, hogy egyesüljenek mind a munkára, hogy ezáltal a jelenvaló igazságról egy mély ismeretet nyerjenek, sőt hitükben is megerősödjenek és szilárdan álljanak és mint jövőendő munkások már ezen ifjusági munka által egy előképzettségben részesüljenek.

A hitelesítő bizottság a következő javaslatokat tette:

Felszentelt prédikátor: Minck A. és Christoffers J. Felszentelendő Bähler R., Zeiner Alajos pedig ajánlván a felszentelésre. Próba prédikátor Voigt Miksa. Missziómunkások: B. Ósz Mihály, Wenzel József, Fülöpp Judith, Lovass Eszter, Lázár Sándorné, Gassman Augustza, Kögyovits Emília, Köbüös Erzsébet, Fűzy Julia. Könyvárusítók: Páncél Sándor, Bodnár István, Fodor György, Tóth János, Czmór László, Tokos Gábor, Végh László. Pápai Lajos, Köch Ferenc, Szőke Sándor, Busák Imre, Ochs János,

Csik Ilona és Julia, Gajdó Mariska, Arany Juliska, Simón Mariska, Tapolcsi Mariska, Soós Anna, Wenzel Teréz, Márton Lujza, Kréinz Eliza.

Az összes nevek felolvastattak és a konferencia által el lettek fogadva.

A kinevező bizottság ajánlatára egyhangulag megválasztották: előjáró Minck Adolf, jegyző Voigt Miksa, pénztárnok Fűzy Julia, könyvárusítás vezetője Páncél Sándor. Bizottság: Minck A., Christoffers J., Zeiner Alajos, Köch Vilmos, Páncél Sándor. Szombatiskolák és misszióegyesületek jegyzője Rühling R. Leszámoló bizottság: Dr. Lütge Ernő, Bodszásy Kálmán, Jeszenszky B., Debreceni Sándor.

A leszámoló bizottság a következő kimutatást adta le az 1918. ávról:

Befolyt néito tized . . .	K 65709.90
Munkabér 10 munkásnak „	35725.11
Utazási költségek . . .	4768.77
Gyülekezeti helyiségek bére	2620.86
Más kisebb kiadások . . .	1381.68
	K 44496.42

Le kisebb adakozások . K 391.— és nyereségéért 180.21

Összes kiadások összege K 43925.21
Többlet K 21734.69

A konferenciánk alatti szombatnapon Istennek különböző áldásában részesültünk. A szombat délelőtti prédikáció alatt, melyet Conrad testvérünk tartott, az Úrnak közéletét erősen éreztük. A délután folyamán Bähler atyánk fia prédikátornak és Páncél atyánk fia pedig gyülekezeti vénnek felszenteltetett. Ugy Schubert atyánk fia szavai által, mint a gyülekezet részéről elhang-

zott hálá- és dicsímkák által gazdag áldásban és vigasztalásban részesültünk.

Az ifjuság egy ünnepélyvel járult a konferenciához, mely nov. 2.-án lett megtartva. Áldásos előadások által a testvérek öröme szolgáltak. Az ünnepély Conradi atyafi által elmondott szavakkal lett befejezve. Ez ezen alkalommal az afrikai misszióra befolyt adakozások összege 300 K-t tesz ki.

Hálával és köszönettel tartozunk az Úrnak mindazon áldásaiért, amelyekben ezen konferenciái napok alatt részesített. Ha a munkások, akik az Úrnak szentelték magukat, a jövőben is hűen végzik a reájuk bízott kötelességeket, akkor a mostani kicsiny Magyar-Terület gyorsan fejlődésnek indul és sok lélek az igazság ismeretére jut ezen a nagy területen, hol még az utolsó üzenetről még sokan, nagyon sokan sem hallottak. Adja ezt meg az Úr az Ó kegyelme és Szentlelke által, az Ó dicsőítésére, az emberek üdvére és a mi örömünkre.

Voigt Miksa jegyző.

Máté 6, 33-34 Az Úr segítsen meg bennünket ahhoz, hogy minden gondjainkat Ő reá vessük és hagyjuk Őt értetünk gondoskodni. Ezt jelenti, Istentben nyugodni. Ekkor mi magunk nem gondoskodunk, ha mindjárt a világ is elmúlna. A mi gondoskodásunkkal úgy a világi dolgokban, mint az örökkévalóság dolgában, bűneink meg bocsálására, mint az öröklétre vonatkozólag sem érhetünk el semmit. Mi egyikek sem szerezhettük meg az által. Ha pedig halálunk ó-raja elközeleg, úgy ugyanis csak egyedül Ő reá vethetjük gondunkat, csak Ő benne bízha-

tunk. Miért ne tegyük ezt meg egész életünk alatt? A hit: bizodalom, nem pedig kételkedés abban, amit nem látunk, mondja az apostol, a Zsidókhoz írt levelében. Ezen Isten szavában vetett erős bizodalommal kell állandóan bírnunk. Boldog az az ember, kinek bűnei befedeztettek és megbocsátattak, kinek Isten nem számítja be a bűnt, mondja a zsolnáíró; ha azonban ezt nem hisszük, úgy nem nagy üdvösséggel bírnunk. Adná az Úr, hogy igéreteit úgy e jelen, mint a jövőendő világra nézve, egyszerűen higgyük.

Temetés Rákospalotán.

F. hó 10.-én volt Rákospalotán a mi kedves Csikos testvérünknek temetése, ki 8 éven át volt hűséges tagja gyülekezetünknek és mindig a legnagyobb buzgalmat fejtette ki a gyülekezet építésében és az igazság terjesztésében. Az utolsó években előrehaladott kora következtében nem látogathatta a gyülekezeteket. Halálát hitvese és kiterjedt, köztestületben álló családjá gyászolja. Sirjánál Minck testvér pesti előjárónk intézett a gyászolókhoz vigasztaló szavakat.

1919. okt. 15.-én hunyt el hosszu szenvedés után kedves Zsenics Benjámin testvérünk, életének 26. évében. 4 éven át hűséges és buzgó tagja volt a Budapest III. gyülekezetnek. Alólirott a mi boldog reménységünkről vigasztaló szavakat intézett a számos gyászolóhoz az elhunytjának sirjánál.

Minck A.

Alólirott testvérünk jelentése után sajnálattal tudatjuk, hogy csongrádi lakos **Fodor György** testvérünk neje, egy kedves testvérünk úgy szölvá fiatal életében tüdőbajbetegséget szenvedett, melynek következtében pár-havi súlyosabb betegsége után 1919. augusztus 20.-án elhunyt, 22.-én történt temetése alkalmáról posta és távirtdíjak akadályok miatt nem vehettünk tudomást.

Igy a gyászbeszédet számos hallgató jelenlétében I. Kor. 15 v. alapján maga a gyászoló **Fodor, testvérünk** tartotta.

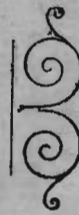
Az elhunyt testvérünknek férjén kívül még 5 gyermeke siratja. Boldog viszontlátás reményében veszünk búcsút tőle.

B. Ósz Mihály.

Molyovszki Mátyásnak 3 éves Annuska nevű meghalt kislánya felett tartott halotti beszédet **Ósz atyánk** 1919. november 3.-án a szép számban összegyűlt közönség előtt. Jerem. 31, 15-17, v.-ből.

1919. nov. 11-én hunyt el hosszú szenvedés után kedves testvérünk **Czmór Lászlóné**, életének 34. évében. 1915. év óta volt hűséges tagja a budai gyülekezetnek és példás türelemmel viselte keresztjét. Alólirott úgy a Szt. István kórház kápolnájában mint a sirmál Jel. 14, 13. v. alapján vigasztaló és intő szavakat szólott a gyászolók és hozzátartozókhoz.

Minck A.

KÜLÖNFÉLÉK.

A **Biblia**. A világnak egyik legterjedelmesebb szervezete, a brit és külföldi bibliatársaság, a világháború alatt sem volt tétele. 1914.-től 1918.-ig a bibliát további 35 nyelvre fordította és nyomtatta, úgy hogy jelenleg 517 élő nyelvben olvasható a Szentírás. Munkaterületének terjedelmességét és tevékenységét bizonyítja az, hogy 1918-ban az egész világon 8,746,000 biblia lett általa kiadva. Ezeknek legnagyobb része Japán és Kínában lett nyomtatva és Kelet-Ázsiában terjesztve. Úgyszintén az eszlovák német-afrikai kolóniákba is százezrekre menő példányban vitték ki a bibliát. Úgy Afrika mint Dél-Amerika legbensejébe, sőt olyan helyekre is, ahova európai egyáltalán be sem hatolhat, lettek e bibliák szétküldve. Olyképpen segítettek ilyenkor magukon, hogy vad törzsek egyes hozzátartozóinak, kik cserekereskedelem céljából kereséik fel az ország bensejét, olyan nyelvben írt bibliákat adtak át terjesztés végett, mely nyelv népének területét utjukban érintették.

„Evangéliumi munkás”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapest.

Szerkesztőségi bizottság:

Hucsvargárdi J. F., Zsiner A., Keszeli Fr.
Felelős szerkesztő: **Hucsvargárdi János F.**

Vallásos iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, I., Krisztina-körút 167.

Amerika részére: **Review & Herald Publ. Assn.**
New-York City, 32, Union Square East

Nyomtatott **Muskát Miksa** könyvnyomdájában
Budapest, VI., Podmaniczky-utca 41

Evangéliumi munkás

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint”. I. Kor. 3, 8.

XIII. évfolyam.

Budapest, 1920.

1. szám.

Megjelenik minden negyedévben.

Tartalma az 1920. első negyedévre:

1. Missziói programok. 2. Kéthetenkénti imaórák programja. 3. Különlélek.

Misszióprogram az 1920. év első évnegyedére.

Misszióóra 1920 január 10.-ére.

Az érintkezés közben megnyilatkozó barátságosság.

1. Hány gyülekezeti tagnál nyilatkozzék meg a léleknek ezen gyűlölmöle? Péter 3, 8.

2. Ezzel szemben mit tapasztalhatunk gyakran a gyülekezetben? Gal. 5, 15, 26.

Köztünk mint nép között régóta tapasztalható a megtévelyedettek s a kísértésnek kitett lelkek iránti ószinte, odaadó részvét és szeretet hiánya. Krisztus a hideg nemtörődömséget a „mellette való elhaladás”-sal jelképezi (Luk. 10, 31. 32.), mert tényleg elhaladunk azon emberek mellett, akiknek végtelenül nagy szüksége lenne a mi segítségünkre. Bizonyosságok 242. old.

3. Miben keressük ezen állapotok okát? Jak. 4, 1; Kol. 3, 9. 10.

A régi embert bennünk nem öldököljük meg naponta s ezért a test megtartja a lélek feletti uralmát. Ha nem ápoljuk bennünk naponta a szeretet gyenge virágát, akkor annak a veszélynek vagyunk kitéve, hogy szűkkeblűek, részvétlenek és gáncoskodók leszünk, vak fanatizmusba süllyedünk, azt hisszük, hogy magunk igazak vagyunk s távol áll tőlünk az igyekezet, hogy Isten tetszését megnyerjük. Egyesek

udvariatlanok, nyersekek és hirtelenekek. Ezek olyanok, mint a gesztenyének zöld burka, amely tüskével van borítva, azonnal megszúrja az embert, mihelyt közelébe ér s az Űdvözítőt oly hamis színben tüntetik fel, hogy ezáltal végtelen és kiszámíthatatlan károkat okoznak. Bizonyosságok 213. 44. oldal.

4. Nire szólít fel bennünket Pál apostol? Kol. 3, 12. Ha szívünket átalakítja az isteni kegyelem Isten képmására, akkor egy oly külső átalakuláson is át kell mennünk, amely az igaz barátságban, szívéllyességben és udvariasságban nyilatkozik meg. Jézus sohasem volt hideg és megközelíthetetlen. A szomorúak és betegek gyakran keresétek fel, midőn a magányba visszavonult és kerestek nála akkor is vigaszt, midőn esendre és nyugalmra volt szükség. De néki mindig volt mindenki számára egy barátságos pillantása és egy biztató szava. Ő volt a mintaképe az igazi udvariasságnak.

5. Mily nehéz feladatok alkalmával igyekezzünk külföldösen barátságosak lenni? Zsolt. 141, 5. Vajjon nem mulasztottátok-e el másokkal szemben azon lelket kinyilatkoztatni, amely a Krisztusban nyilatkozott meg tírántatok? Vajjon éreztétek-e ti is azon felelősséget, amely azon lélekért harul rátok, aki rossz útra téved? Vajjon meginteltétek-e őt szeretetteljesen? Sírítatok-e érte és